

Sportief bezoek van Hoornse brandweerlieden aan Příbramse collega's.

Van 11 t/m 14 september 2014 is er een delegatie van 9 jonge brandweerlieden uit Hoorn op bezoek geweest in Příbram.

De deelnemers waren: Lex van der Sman, Jacqueline Hartmann, Swenn Middeljans, Rik van Es, Sjors Wit, Ruud Karsten, Jos Binkhorst, Rowan Groot en Bouwe Stegenga.

Hieronder volgt het verslag van de brandweer uit Hoorn geschreven door Lex van der Sman:

“Tijdens de koffie pauze, ergens dit voorjaar, kwam het idee naar boven om weer eens een bezoek te brengen aan onze brandweer collega's in de Hoornse zusterstad. Nu wij dit nog als brandweer Hoorn kunnen doen. Onze teamleider was twee jaar terug in een grote uitwisseling met de gemeente al een keer in Příbram geweest. Hij vertelde over een traploop evenement op een berg in Příbram. Het leek een aantal collega's wel leuk om heen te gaan. En zo ontstond het idee. Van Berthil kreeg ik wat contact gegevens.

Het eerste contact was Marielle van der Hout van de Stichting Stedenband. De stichting verzorgt het contact op ambtelijk niveau.

Het tweede contact was een lid van de vrijwillige brandweer in Příbram. Iemand die in ieder geval Engels sprak

Ik ben via die twee wegen informatie gaan verzamelen. Vanuit brandweer Hoorn kreeg ik nog 8 collega's zo fanatiek om mee te gaan. Onze delegatie werd uiteindelijk aangevuld met twee leden van de Stichting Stedenband, met hun eigen programma.

Op donderdagmiddag 16:20 uur verzamelden we bij het treinstation om naar Schiphol te reizen. We reisden in werktenuue, dit leverde enige verbaasde blikken. In het vliegtuig waren de stewardessen onder de indruk. Die wilden graag met ons op de foto. Dus even met 9 brandweermensen en 2 stewardessen op 10 km hoogte op de foto!

Aangekomen in Praag werden we netjes opgevangen door mijn Tsjechische contactpersoon. Zij waren met twee busjes naar het vliegveld gekomen om ons op te halen. Na ongeveer een uurtje rijden kwamen we aan bij ons hotel. Lees ijshockey stadion. Prima verblijf, deed een beetje denken aan een barak uit mijn diensttijd! Voor sommige onder ons een kleine cultuurshock. Grappig was dat een van de collega's daar al een keer gelogeed had met zijn ijshockeyteam. Nadat de koffers gedropt waren moesten we natuurlijk even nader kennismaken met onze gastheren. Dit deden we onder genot van een lekker Tsjechisch biertje.

De eerste ochtend ontbeten we in een ander hotel. Dat was echt goed voor elkaar. Na het ontbijt gingen we op bezoek bij onze beroepscollega's in Příbram. De organisatie zit daar iets anders in elkaar. Na een rondleiding van ongeveer 2 uur en honderdduizend vragen verder hadden we een aardig beeld van de beroepspositie aldaar. We vonden het zo interessant dat we de planning moesten omgooien. Na de typisch Tsjechische lunch gingen we naar het mijnbouw museum. Hier is de regio groot mee geworden. Erg leuk gedaan. We kregen een rondleiding langs allerlei spullen uit het mijnbouwverleden. We konden de oude mijnbouw toren in. Hier haalden ze vroeger het gedolven materiaal omhoog. Aan het einde van de rondleiding werd ons aangeboden om even met het mijnreintje op en neer te gaan. Deze werd vroeger gebruikt om de mijn in te gaan. Hierna zijn we naar de brandweerpost gelopen van de vrijwillige brandweer. Dit is de kazerne van onze gastheren.

Toen kwamen we even terecht in 1970. Met de auto die daar staat hou je het niet voor mogelijk dat de collega's in staat zijn een brand te blussen. Het was een omgebouwde zuigwagen. Hij had zo bij de stadreiniging weg kunnen komen! Respect.

Nu was het tijd geworden om de trap van de Svata Hora te gaan verkennen. Terug naar het oude stadcentrum. De ingang was vlak naast het logement waar de leden van de Stichting Stedenband verbleven.

Wij de trap op: een kleine 300 treden verder en een hoogteverschil van 80 meter verder, verschenen er toch wat vraagtekens. Moeten we dit morgen in een sprint met een ademluchtcilinder op de rug en een helm op het hoofd, omhoog rennen?? Ja, dat is wel de bedoeling!! Boven aangekomen konden wij onze collega's nog helpen met het klaarzetten van het terrein.

Na het voortreffelijke avondeten moesten we onze neus natuurlijk even in de lokale kroeg laten zien. Ons was aanbevolen om op tijd te gaan slapen. Maar ja, voorlopig zouden we hier niet terug komen. En het werd een erg gezellig avond. Geslaagd.

Zaterdagochtend was het dan zover : de dag van het evenement. Niet iedereen had de voorgaande avond even goed verwerkt als de ander. Dus we waren blij dat we een collega extra mee hadden. Dat vond hij zelf niet zo, maar wij des te meer! We waren verspreid over het wedstrijd veld ingedeeld om zo te kunnen rouleren met de uitrusting. Ook hadden onze collega's een rondleiding op de top van de heilige berg geregeld. Erg interessant.

De meesten van ons kwamen gesloopt boven. We moesten ook wel. De burgervader van Příbram had ons op het hart gedrukt dat we toch wel beter moesten presteren dan onze Hoornse collega's twee jaar daarvoor. Maar het is gelukt! De langzaamste tijd van een Hoornse collega's was even ruim 6 minuten. De rest was allemaal sneller! Na de prijsuitreiking was het tijd voor bier, worst van de bbq en varken van het spit. Die avond hadden we het nog lang over "de trap". We gingen door tot in de late uurtjes. Vele biertjes en een hoop nieuwe vrienden rijker keerden we terug naar onze "barak".

Zondag ochtend iedereen te laat voor het ontbijt. We vonden het niet erg dit zelf te regelen. De meesten waren zo moe/uitgeteld dat we liever wat langer op bed wilden blijven dan even heen en weer te lopen voor het ontbijt. De rest van de ochtend heerlijk gerelaxt, koffer pakken en wachten op onze "vrienden". Zij hebben ons weer terug gebracht naar het vliegveld.

Terug in Nederland, hadden we de eerste trein die we konden halen. Erg fijn. Op naar huis.

Ik wil iedereen bedanken die mee was! Stichting Steden- band, brandweer Hoorn en de gemeente bedankt voor het mogelijk maken van deze trip! Hopelijk tot een volgende keer..."